

forekommer mig, at de kongelige Stalde og Vognremiser ikke bør ligge paa dette centrale Punkt og vore Samlinger uden for, men at Samlingerne burde ligge i Midten, at de som det bedste, vi eje, burde have den bedste Plads, og at deres Værdi burde finde Udtryk i den Maade, hvorpaa man installerer dem. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at da vi forhandlede Forslaget om det kongelige Bibliotek, blev der af Socialdemokratiet fremlagt en Plan her i Rigsdagen om, hvorledes det efter dets Mening vilde være hensigtsmæssigt at bebygge den omtalte Plads. Jeg har haft en Del med denne Plan at gøre og har med Opmærksomhed fulgt, hvad der senere er blevet sagt om den fra forskellige Sider, og jeg har ikke set, at der fra nogen Side er blevet gjort nogen alvorlig eller særdeles betydende Indvending derimod. Jeg vil gerne bede det ærede eventuelle Udvalg om at tage denne Plan under Overvejelse og undersøge, om man ikke skulde kunne benytte denne eller en tilsvarende Plan til Anbringelse af vore offentlige Bygninger og Benyttelsen af Slotsholmens store Areal. En Ting, som man heller ikke maa undgaa at have sin Opmærksomhed henvendt paa, er den stærke Udvikling, som Vesterbro nu faar, den stærke Bebyggelse, som finder Sted ved Kalvebodstrand, og som rimeligvis vil tage til i overordentlig høj Grad, naar den ny Banegaard dernede er færdig. Det Spørgsmaal vil da absolut rejse sig, ad hvilke Færdselslinier Færdselen fra denne Del af Byen ind til den gamle Del af Kjøbenhavn skal finde Sted, og da peger alt hen imod Slotsholmen, hvor der er Plads til, at man kan skabe saadanne Færdselslinier. Naar man nu betragter dette Sted, hvor Færdselslinierne altsaa skulde og burde gaa, vil man nu der se Slotsruinen ligge som en Port, der lukker mellem de to Bydele, den gamle og den ny, som rejser sig derude. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til det eventuelle Udvalg, at man i Forbindelse med Planerne om at skaffe Plads til vore Museer ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt paa, at Færdselslinierne kunne blive saa heldige for Befolkningen som muligt. For den store Befolknings Skyld, for Erhvervslivets Udvikling bør disse Planer tages under Overvejelse. Jeg anmoder altsaa Udvalget om at tage, hvad jeg her har fremført, under nøje Overvejelse, saaledes at vi, naar den Tid kommer, da man begynder at bygge, ikke begynder at opføre noget, der vil blive skævt, daarligt og ikke hensigtsvarende, men drage Omsorg for, at der

virkelig kan komme noget godt og hensigtsmæssigt ud deraf.

Bojsen: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg ønsker at gøre i Anledning af, hvad der blev fremsat af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen), idet jeg gerne vil udtale, at jeg baade nu sympatiserer og tidligere har sympatiseret med den Tanke, som det ærede Medlem gjorde sig til Ordfører for. Det er jo den samme Tankegang, som ogsaa tidligere har været udtalt af Dansk Folkemuseums Bestyrelse, af hvilken jeg har haft og endnu har den Ære at være Medlem. Idet jeg altsaa fremdeles nærer samme Sympati for en Ordning, for saa vidt angaar Dansk Folkemuseum, som den, Direktør Bernhard Olsen i sin Tid har fremsat, har jeg ikke desto mindre ikke modsat mig og har ikke turdet modsætte mig en anden Ordning af Sagen, som man maatte anse for mulig at gennemføre. Naar der altsaa fra Dansk Folkemuseums Bestyrelse foreligger forskellige Udtalelser, der tilsyneladende gaa i modsat Retning dels fra 1890, dels fra i Fjor, har jeg kunnet tiltræde dem begge, og af de samme Grunde, som vistnok ogsaa andre Medlemmer af Bestyrelsen og særlig Direktøren Bernhard Olsen have haft for deres Udtalelser den Gang og nu. Jeg er ikke ganske sikker paa, at min ærede Sidemand til venstre (Krabbe) har Ret i, at Direktør Bernhard Olsen har fuldstændig forandret sin principale Opfattelse af disse Spørgsmaal, saaledes som det ærede Medlem nys udtalte, men vist er det, at Direktøren saa vel som Folkemuseets Bestyrelse har sluttet sig til de nu foreliggende Planer som dem, der have nogen Udsigt til virkelig at kunne gennemføres. Det, som har været det afgørende for mig i denne Henseende, er, at det forekommer mig ganske uforvarsomt vedblivende at slaas sig til Ro med de Lokaler, i hvilke vore Museer og først og fremmest Folkemuseet nu ere anbragte. Det kan være slemt nok i Prinsens Palæ med dets nuværende Bygning, trods alle de Foranstaltninger, der ere gjorte af Hensyn til Brandfaren dernede, men under al Kritik ere de Lokaler, hvori Dansk Folkemuseum nu befinder sig. Det forekommer mig, at det er med tvivlsom Berettigelse, at man indsamler saadanne Genstande hele Landet over og anbringer dem paa et saa farligt Sted som det, hvor de nu ere. Tænk, om der virkelig hændte den Ulykke, at det Lokale paa Vesterbro, hvor Museet nu er samlet, brændte, og alt